

[Hans Kjør.]

frugtvin har nydt en særlig begunstiggelse i forhold til de andre områder. Jeg skal ikke kritisere denne ophævelse af beskyttelsesreglerne, den er vi jo pligtig til, men jeg vil til gengæld kritisere, at finansministeren er standset herved. Nu er det jo til hudløshed slået fast, at harmoniseringsbestrebelseerne i EF på afgiftsområdet ikke nu går videre end til det tekniske afgiftsgrundlag, men den kendsgerning, at der ikke er forpligtelse til at harmonisere afgiftssatserne, indeholder dog heller ikke nogen forpligtelse til at undlade at bruge det, jeg vil kalde for almindelig sund fornuft, for at undgå helt uholdbare konsekvenser af afgiftsforskelle i grænsehandelen.

For nylig gennemførte regeringen som bekendt forhøjelse af spiritusafgiften. Det synes jeg ikke var nogen fornuftig disposition. Den indsnævring af gabet mellem priserne nord og syd for den dansk-tyske grænse, der var sket, satte man til ved denne forhøjelse. Den dispensation for midlertidig opretholdelse af 3 døgnreglen, som man har opnået, burde dog fornuftigvis anvendes til formindske de problemer, der vil være forbundet med den frie grænsetrafik, ikke, som det er sket her, til at forøge problemerne. Det kan vist næppe være finansministeren ubekendt, at frigørelsen af grænsehandelen er et mål for EF for at gøre begrebet „ét stort toldområde“ til noget mere konkret, noget mere attraktivt for borgerne, det bør vist også gælde danske borgere.

Nu er 3 døgnreglens midlertidige opretholdelse indsnævret til områderne: spiritus, tobak og øl. Der skal da vist ikke så forfærdelig megen fantasi til at forestille sig konsekvensen af, at man efter nytår kan indføre for 950 kr. varer told- og afgiftsfrit fra de øvrige medlemslande, og af, at man kan indføre 4 flasker bordvin og — ikke eller, men og — 4 flasker hedvin eller champagne og gøre det lige så tit og lige så hurtigt, som man kan nå frem og tilbage over grænsen, hvor der på den sydlige side vil blive en righoldighed af vinboder, medens der på den nordlige side måske vil opstå et nyt erhverv i form af garderobes til opbevaring, medens man iler over igen for at sikre sig den næste portion. Mon ikke finansministeren kan indse, at provenuet af afgifterne under disse vilkår alligevel vil blive

påvirket af, at de erhverv, der skal leve af omsætningen af disse varer her i landet, får en urimelig stilling, at deres skatteevne også påvirkes, og at vi fører valuta uøndvendigt ud af landet til dækning af avancerne på den anden side? Vi må have drøftet disse ting i udvalget, hvor vi vil få besøg af en række deputationer. Så kan vi også drøfte andre detaljer ved den lejlighed, f. eks. spørgsmålet om rimeligheden i at opretholde en 42 kr. afgift på champagne for at forhindre folk i at drikke den, hvis de ikke rejser. Det kan jo ikke være af provenumæssige hensyn.

Må jeg stille finansministeren et spørgsmål til sidst: kan ministeren bekræfte, at den konkurrenceforskel, der tidligere har været nævnt i et spørgsmål her i salen, som er opstået ved, at man i Tyskland indtil nu har kunnet få refunderet moms ved rejsegodskøb, bortfalder den 1. januar 1973? Der er rigeligt at tage fat på i udvalget.

Jeg kan tilsige vores engagerede medvirken og håber, vi kan nå frem til løsninger, der ikke ødelægger dansk erhvervsliv helt.

Enggaard: Dette lovforslag rummer jo i alt en halv snes forskellige forslag om ændringer af eksisterende love, som i det væsentlige er konsekvensændringer, affødt af det toldlovsforslag, vi netop behandlede for et øjeblik siden. Disse konsekvensændringer kan vi naturligvis tilslutte os.

Der er herudover forskellige ting, som jeg skal knytte kommentarer til. Vi kan tiltræde, at man afskaffer aftapningsbeskyttelsen, og også, at man indfører en ligestilling for afgifterne mellem indført frugtvin og dansk frugtvin og de heraf følgende ændringer for mousserende vine.

Men mens vi er ved vinområdet, tror jeg, det er rigtigt at sige, at det største problem i forbindelse med vinforbruget, vinsalget, her i landet ikke er omtalt hverken i lovforslaget eller i finansministerens bemærkninger. Den omstændighed, at den såkaldte 72 timers regel ophæves for vins vedkommende fra 1. januar 1973, betyder jo, at den prisforskel på vinområdet, der hersker imellem forbundsrepublikken Vesttyskland og Danmark, vil blive særdeles iøjnefaldende. Fra venstres side vil vi gerne henstille, at man fra finansministerens side i forbindelse med udvalgsarbejdet tager hele dette